

РЕШЕНИЕ

№ 19202

гр. София, 04.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 09.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елеонора Попова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Иванова

Пламен Панайотов

при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **3386** по описа за **2025** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура, чрез процесуалния представител юрк. Д., срещу Решение № 5566 от 28.12.2024г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 100 състав, по НАХД № 11583/2024г., с което е отменен Електронен фиш № [ЕГН], издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“ /АПИ/, с който на Многопрофилна болница за активно лечение „Света Анна-София“ АД, ЕИК[ЕИК], е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 300 лева за нарушение на чл.102, ал.2 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ на основание чл.187а, ал.2, т.1, вр. с чл.179, ал.3 от с.з.

В касационната жалба се твърди, че решението е неправилно и незаконосъобразно, като постановено в противоречие с ЗДвП. Касаторът поддържа, че въззивният съд е извел неправилни изводи, приемайки, че процесният автомобил е специален и като такъв е освободен от заплащане на винетна такса на основание чл.10, ал.9 от ЗДвП и на база това е извел своите правни изводи. Излага подробна аргументация в тази посока. Моли решението на районния съд да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно.

В съдебно заседание, касаторът, редовно призован, не изпраща представител.

Ответникът – Многопрофилна болница за активно лечение „Света Анна-София“ АД, ЕИК[ЕИК], редовно призован, не се явява, не се представлява. По делото е постъпил отговор на касационна жалба, подаден от пълномощник- адв.З., с доводи по същество. Направено е възражение за изтекла абсолютна погасителна давност. Претендирани са разноси, за които са приложени

пълномощно и договор за правна защита и съдействие.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор П., изразява становище за неоснователност на касационната жалба и моли същата да бъде оставена без уважение.

Административен съд София-град, след като прецени допустимостта на жалбата и обсъди направените в нея оплаквания, становищата на страните, събраните по делото доказателства и извърши проверка на обжалваното решение съобразно разпоредбите на чл. 218 и чл. 220 от АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна, в преклузивния 14-дневен срок и срещу съдебно решение подлежащо на касационен контрол.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

В производството пред СРС е установено, че на 28.05.2020 г. в 12:13 часа специален автомобил, марка „М.“, модел „210“, с рег. [рег.номер на МПС] , с технически допустима максимална маса 2800, собственост на МНОГОПРОФИЛНА БОЛНИЦА ЗА АКТИВНО ЛЕЧЕНИЕ „СВЕТА АННА”– С. АД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], се движил по път I-8 км 41+234, с посока „Намаляващ километър“, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за превозното средство не е заплатена пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 1 от Закона за пътищата (ЗП). Това е установено с техническо устройство № 40672, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП, намиращо се на път I-8 км 41+234.

За да отмени ЕФ, районният съд е приел, че при издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до отмяна на последния и нарушаващи правото на защита на жалбоподателя. Приел е, че от събраните доказателства (свидетелство за регистрация на МПС част първа и снимков материал) се установява без съмнение, че моторното превозно средство, във връзка с движението на което е издаден обжалваният ЕФ представлява „Специален автомобил” (линейка), който е собственост на МНОГОПРОФИЛНА БОЛНИЦА ЗА АКТИВНО ЛЕЧЕНИЕ „СВЕТА АННА”– С. АД, ЕИК:[ЕИК], и че именно като такъв автомобилът е описан и в самия ЕФ, издаден от административнонаказващия орган. Съдът е изложил доводи за приложение на разпоредбата на чл. 189, ал. 6, т. 2 от ЗДвП, съгласно която „Издаденият електронен фиш се анулира, ако от събраните доказателства е установено, че: 2. нарушението е извършено с моторно превозно средство със специален режим на движение“. Съдът в мотивите си е формирал извод, че видно от доказателствата по делото е, че в случая се касае именно до автомобил със специален режим на движение (линейка), което обстоятелство е станало известно и на административнонаказващия орган и при това положение от страна на последния е следвало да бъде съобразена разпоредбата на чл. 189, ал. 6, т. 2 от ЗДвП и издаденият ЕФ да се анулира. Освен това съдът е приел, че възражението за изтекъл давностен срок по чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, погасяващ възможността на компетентния орган да реализира правомощията си по административнонаказателното правоотношение е неоснователно, предвид, че в случая става въпрос за обжалване на ЕФ, с оглед на което неприложима се явява обикновената тригодишна давност по чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК. Съдът обаче е съобразил, че приложение намира абсолютна погасителна давност в размер на 4 години и половина на основание чл. 81, ал. 3 от НК, считано от датата на извършване на нарушението, която в конкретния случай не е била изтекла към датата на откритото съдебно заседание пред СРС на 19.11.2024г., но към 28.11.2024г. се явява изтекла. С тези изводи и мотиви е отменил процесния електронен фиш.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

Ответникът по касация е наказан за нарушение, което е извършено на 28.05.2020г.

Препращащата норма на чл. 11 ЗАНН предвижда, че по въпросите на вината, вменяемостта,

обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита се прилагат разпоредбите на общата част на Наказателния кодекс (НК), доколкото в този закон не се предвижда друго.

Безспорно давността, изключваща наказателното преследване, е обстоятелство, изключващо отговорността, доколкото я погасява. Изричните разпоредби на ЗАНН по въпросите за давността не уреждат абсолютната давност като максимално възможна продължителност на административнонаказателното производство – нормата на чл. 34 регламентира сроковете за започване на административнонаказателното производство, съответно за издаване на НП след съставянето на АУАН, а нормата на чл. 82 – давността за изпълнение на наложеното административно наказание с влязъл в сила и подлежащ на изпълнение акт. Следователно, в ЗАНН е налице непълнота, която се преодолява чрез субсидиарното прилагане на разпоредбите на общата част на НК на основание препращащата норма на чл. 11 ЗАНН (в този смисъл и Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. на ВКС по тълк. д. № 1/2014 г., ОСНК и ОСС на Втора колегия на Върховния административен съд.

Правилно районният съд е преценил, че абсолютната давност от 4 години и 6 месеца по чл.81, ал.3, вр. чл.80, ал.1, т.5 от НК е изтекла на 28.11.2024г., което е и преди постановяване на решението на СРС- 28.12.2024г.

Съгласно разпоредбата на чл. 79, ал. 1, т. 2 от НК, вр.чл.11 от ЗАНН административнонаказателното преследване се изключва при изтичане на предвидената в закона давност.

По изложените съображения, решението на СРС следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора на ответника се следват разноски, доказани в размер на 300 лв. за заплатено адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие от 18.02.2025г. /л.13/.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, VI касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5566 от 28.12.2024г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 100 състав, по НАХД № 11583/2024г.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на Решение № 5566 от 28.12.2024г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 100 състав, по НАХД № 11583/2024г., сумата от 300 /триста/ лв., представляваща разноски по производството.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: